

Kovács András Ferenc

PÁRIZSI DALLAM, BRÜSSZELI CHANSON

Képek egy *Itinerarium*ból

„Micsoda képek térnek vissza most
Ó én lányom.”

(T. S. Eliot: MARINA)

Dalol zsibong a verspiac
Bolydult a Saint-Sulpice hálás
Dolog poéta lenni olykor
A líra boldog fülpiszkálás

*Juin ton soleil ardente lyre
Brûle mes doigts endoloris*
Járdára más dalt lábam ír
Bármerre lézeng vándorol is

Rue Christine Conti Cluny Flore
Fenséges rue de Valois
Virágzik minden pillanat
A lét megbűvölt aloé

Járok benned szép Párizsom
Zsúfolt magányom oltári
*Triste et mélodieux délire
J'erre à travers mon beau Paris*

Itt laktál haltál Guillaume-om
Le Bizuth Boulevard Saint-Germain
Árnyékod alján hagyj megint
Bouquinbe bújván lebzselnem

Reggelre én már messze futok
S bomlottan sírni rég szokás
Montparnasse mámor La Villette
Szívemben Cabaret Sauvage

Már sziszeg dohog a vonat
A Gare du Nord füstjébe prüsszent
A fütttyös barna szörnyeteg
Vacogva várom végre Brüsszelt

E koldus zűrös bús világ
Virágpiaccá változik még
Harmadnapon föltámadok
Felém lebegsz láthatlak ismét

Egy délelőtt fél délután
Fakóra hűt bolond kalandláz
Lelkem kislányom Krisztinám
A fényben szirmot bont a Grand' Place

Kezem szorítod semmi baj
Krisztinka jól van jól tanul
Ma játszhatunk beszélhetünk
Szár az szemekkel szótlannul

Fölnézlek újra mindenem
Nevethetünk majd elmegyek
Mosolyka táncol nyútt bohóc
Apád már szinte gyermeked

Majd felnövünk nagyok leszünk
Álmokban megjelenysz nekem
Szívemig érsz és átragyogsz
Mint látomás a szenteken

Utassy József

PEREG A DOB

Mi ez a barbár lefokozás?
Tépik, szaggatják váll-lapomat.
Amit írtam: parancsra írtam!
Tanúm rá tízezer virradat.

Ki hát e mord lefokozó itt?!
Isten volna? Vele nincs dolgom.
Pereg a dob, hull a paroli,
szakad a tölgyfalomb a dombon.

Kincstári gőgjük stigmáit már
holtomiglan magamon hordom.